

Pensionist udlever sin iværksætterdrøm

Det store skifte...

Midt i en lang karriere hos TDC drømte Bjørn Eppler om livet som selvstændig, men havde ikke den gode idé. Efter 10 år som pensionist blev hverdagen ham for ensformig, og som 75-årig kastede han sig ud i det.

LOUISE WITT
jpaarhus@jp.dk

Efter 10 år som pensionist sprang Bjørn Eppler ud som

iværksætter: Som 75-årig investerede han opsparede millioner fra et langt arbejdsliv i et center i Viby for den nye, fremadstormende sportsgren padeltennis.

Så nu tager han og hustruen, Connie Eppler, der også er pensioneret, turen over til hallen hver dag efter morgenkaffen og gør bade- og omklædningsrummene i stand, tømmer papirkurve og fylder nye bolde i boldautomaten. Også i weekenden. Skal de væk, f.eks. i sommerhus på Skødshoved, får de deres to voksne døtre eller deres ældste barnebarn på 14 år på banen.

Det er ikke lige den typiske historie, man hører om pensionister. Så hvordan skete

det lige for Bjørn Eppler?

Ensformigt pensionistliv

»Efter 10 år som pensionist kunne det godt blive lidt ensformigt,« konstaterer den tidligere TDC-chef.

»Vi er næsten holdt op med at rejse. Vi har ligesom set de steder, vi havde på vores liste: Parlamentet i London, Kongressen i Washington, Alhambra-paladset i Sydspanien osv. Det seneste, min kone foreslog, var en stille og rolig tur til Mallorca,« smiler han.

Ellers har han de seneste år fyldt hverdagen med det franske kortspil Tarok, som han to gange er blevet danmarksmester i - og i parentes bemærket har været inviteret ind på Marselisborg Slot for at

spille med nu afdøde prins Henrik. Han har en fast, ugentlig gåtur med kammeraterne fra tiden i Idrætsforeningen AIA-Tranbjerg. Hjemme i huset i Højbjerg kaster han sig ofte over krydsord, for foran tv'et falder han i søvn.

Længe havde Bjørn Eppler dog gået med en uindfriet drøm om at blive iværksætter.

Hele sit arbejdsliv - fra han dimitterede som cand.merc. fra Handelshøjskolen i Aarhus i 1973 og til pensionen i 2007 - var han ansat ved det samme firma: Jysk Telefon, som siden blev til TDC. Her prøvede han at være bl.a. kontorchef for kundeekspeditionen, markedschef og

indkøbsdirektør i Jysk Telefon og sluttelig ejendomschef, da virksomheden skiftede navn til TDC. Det var også her, han mødte hustruen.

Den gode idé

»Som ung i 1970'erne skulle man bare ud og arbejde. Der var ikke så meget snak om at blive iværksætter. Det var mest i håndværkerbranchen. Mine tanker gik slet ikke i den retning. Jeg fik job i en stor virksomhed, hvor jeg hele tiden så nye muligheder - og det blev jeg grebet af. Først da jeg kom op i en vis alder, omkring de 50 år, tænkte jeg, at det kunne have være fedt at have sit eget, så jeg selv kunne styre, hvor jeg skulle hen,« fortæller Bjørn Eppler.

»Min udfordring var bare: Jeg har aldrig haft den gode idé,« griner han.

Det var de unge i Eppler-familien, der tændte noget i ham. Nevøen - der driver et erhvervsrejsebureau i København - fortalte, hvordan han var begyndt at sende mange erhvervsfolk til Spanien for at spille den nye version af tennis kaldet padeltennis. Det er tennis på en mindre bane omgivet af glasvægge, som spillerne også bruger til at spille op ad ligesom i squash. Ketsjerne minder om forvoksede bordtennisbat.

»Start sådan et padelcenter i Aarhus. Det bliver stort,« mente nevøen.

Bjørn Epplers yngste datter

Padeltennis buldrer frem i Danmark med over 200 baner landet over inden for de seneste par år. Pensionist Bjørn Eppler, Højbjerg, der har en mangeårig karriere hos TDC bag sig, så muligheden for at udleve en uindfriet iværksætterdrøm. Nu nyder han og hustruen dagligt at passe de seks baner i Aarhus Padeltennis. Foto: Kasper Heden Andersen

Pointsystemet i padeltennis minder om tennis med partier (de hvide bolde) og sæt (de røde bolde), men lige nu er hallen tom, og de er ikke i brug grundet tidens corona-restriktioner. Det er mismodigt, siger Bjørn Eppler, men han bruger bl.a. ventetiden på at strø nyt sand på banerne og planlægge nye udendørs baner. Foto: Kasper Heden Andersen

76-årige Bjørn Eppler kan spille et par bolde på padelbanen, men ikke en hel kamp. Han havde to uheldige fald kort efter indvielsen af Aarhus Padeltennis - i henholdsvis Berlins U-Bahn og på ski - og nu er det ene knæ for ømt til at klare belastningen. Som gammel sportsmand i AIA-Tranbjerg nyder han dog stemningen. Foto: Kasper Heden Andersen

bakkede op, og sammen idéudviklede de, researchede og udarbejdede en forretningsplan.

Aktiv AIA'er

Siden barnsben har Aarhusdrengen Bjørn Eppler været aktiv sportsmand i AIA-Tranbjerg - i sine unge dage som gymnast, siden som fodboldspiller med debut som 17-årig i 2. division og sluttelig som oldboys-håndboldspiller, til han blev 62 år. En masse bestyrelsesarbejde er det også blevet til - og et æresmedlemskab.

At starte noget inden for sportsverdenen passede ham godt. Det økonomiske sats, der ville løbe op i mindst et par millioner med anlægget af seks padelbaner i lejede lokaler, tog han rimelig roligt - han troede på idéen. Det var alderen, der trykkede for Bjørn Eppler. Havde han nu også kræfterne til det? Et helt

år tænkte han sig om.

»Jeg begyndte at forsvare mig. Det er for sent nu. Det kommer ikke til at gå. Du er for gammel. Min datter skød tilbage: Du plejer altid selv at sige til os andre, at der aldrig er noget, der er for sent,« fortæller han.

»Jeg sagde til mig selv: Hvis du ikke gør det, vil du fortryde. Jeg har mødt så mange mennesker her i livet, der har fortrudt ting, de ikke fik gjort. Sådan skulle det ikke være,« fastslår Bjørn Eppler.

40-årig indeni

I dag kan han således byde indenfor i det 2.200 kvadratmeter store center med seks baner, loungeområde med pallemøbler, badefaciliteter og kontor beliggende i industrikvarteret på Gunnar Clausens Vej i Viby.

Sammen med datteren fandt han lokalerne, hvor pålægsfabrikken Plumrose en-

gang lå og senere et lager for Søstrene Grene. Et halvt år brugte de på at etablere det, der fik navnet Aarhus Padeltennis. Banerne fik de bygget af professionelle, hallen har familien Eppler selv malet, og loungen er bygget af datterens venner.

Automat-kiks

»Det har været fantastisk at prøve. Alle de bolde, jeg har haft i luften. Jeg har brugt alle mine kvalifikationer fra tiden i Jysk Telefon og TDC, f.eks. med at styre et bookingsystem og kunder, der ringer ind med problemer. Det har været et rendezvous med alt det. Det eneste, jeg godt kunne undvære, er at blive ringet op, fordi der sidder bolde fast i automaten,« griner han.

»Det kan godt være, at jeg er blevet 76 år, men indeni er jeg jo fuldstændig som en 40-årig,« smiler han.

Han nåede selv lige at spille padeltennis i 14 dage, så snu-

Det har været krævende seks måneder - fra etableringsfasen i foråret 2019 til åbningen i efteråret i 2019 - men han har nydt at jonglere opgaverne i samspil med familien, også selv om budgettet skred.

Corona-mismod

Da han viser rundt, er hallen kold og tom - lukket for spil grundet corona-restriktioner. Alligevel møder Bjørn Eppler og hustruen ind hver dag; han har bl.a. brugt tiden på at strø nyt sand på alle baner, mens hustruen har støvsuget hallen og pudset alle vinduerne.

»Jeg er træt af corona. Det gik så godt med næsten fuldt booket fra tidligt om morgene-

blede han på vej ind i Berlins U-Bahn og havde kort tid efter et styrt på skitur, som har givet ham smerter i knæet, så han nu har droppet padeltennis.

Til gengæld ser han på og skiftevis hepper og mobber venskabeligt, når vennerne fra AIA-Tranbjerg spiller. Han nyder også at møde gamle TDC-kolleger i hallen og have dialogen med de unge padelspillere.

Nogle pensionister ville måske føle et tab af frihed, men du og din kone nyder at komme i hallen dagligt?

»Jeg vil ikke kalde det et beskæftigelsesprojekt, men jeg kunne ikke holde pensionistlivet ud, hvis ikke jeg havde noget at beskæftige mig med, som ikke lige var at gå endnu en tur. Det er det, der holder dig i gang som menneske,« mener Bjørn Eppler.

nen til midnat, da vi lukkede. Nu skal vi starte op igen - og det er vel at mærke for tredje gang. Jeg kan mærke, at corona tærer på min energi og entusiasme. Jeg er fuld af beundring for de erhvervsfolk, der klør på. Hver dag spørger vi os selv: Skal vi tage over i hallen og lave noget? Jeg gider ikke rigtig se på de tomme baner. Det er mismodigt,« siger han, der alligevel planlægger tre udendørs baner, som vil kunne være i brug trods corona.

Nogle pensionister ville måske føle et tab af frihed, men du og din kone nyder at komme i hallen dagligt?

»Jeg vil ikke kalde det et beskæftigelsesprojekt, men jeg kunne ikke holde pensionistlivet ud, hvis ikke jeg havde noget at beskæftige mig med, som ikke lige var at gå endnu en tur. Det er det, der holder dig i gang som menneske,« mener Bjørn Eppler.

”

Det kan godt være, at jeg er blevet 76 år, men indeni er jeg jo fuldstændig som en 40-årig.

BJØRN EPPLER